

Lừa Tình

Vũ Thanh Hoa

1.

Hắn nhìn vào gương: Ờn giờ đã cho gã vẻ ngoài khá hoàn hảo. Hắn là kết quả mỗi tình chong vánh giữa mẹ hắn là một gái nhảy vũ trường và cha hắn, là một đại gia đã có đến 3 đời vợ, chỉ sau mấy ngày quen biết. Khi mẹ hắn mang thai đến tháng thứ năm thì bị bà vợ ba của ngài đại gia nọ đến đánh ghen một trận toì bời khói lửa. Ngài đại gia cũng nhân cơ hội ấy biến mất và mẹ hắn chả còn cách nào khác là lánh về quê để "trút cái của nọ" ra khỏi mình rồi cũng bỏ đi chẳng một lần quay lại. Hắn sống vất vưởng nay ăn nhờ bà ngoại, mai ngủ nhờ cô họ, một trú nhờ hàng xóm... hắn cũng biết đọc, biết viết nhờ học lỏm mấy gã lái buôn trong làng để tiện sai vặt, kiếm chút tiền lẻ. Nhưng không nghèo hèn nào có thể phủ nhận được cái vẻ điển trai trên khuôn mặt hắn với dáng người cường tráng và phong thái lãng tử.

Con gái trong làng đã nhiều cô thầm thương trộm nhớ hắn nhưng lập tức bị gia đình cấm cản vì "xuất thân" có đến "mười không" của hắn: không cha, không mẹ, không nhà, không học hành, không nghề nghiệp, không... có đến cả bộ đồ lành lặn! Hắn cũng biết phận mình, chỉ loanh quanh làm thuê làm mướn nuôi thân, không dám tơ tưởng đến gái nhà lành. Nhưng khi đêm xuống, bản năng giống đực trỗi dậy mãnh liệt khiến hắn không thể kìm hãm nổi, hắn đành phải chi những đồng xu ít ỏi cho đám gái làm tiền rẻ mạt ẩn nấp ngoài bụi bở để qua cơn khát thèm.

Tất cả vẻ đẹp "giời cho" cũng như sức khỏe hùng hực của chàng trai 20 tuổi như hắn không thể qua nổi cặp mắt "ti hí" cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng của Liễu, ả gái "nạ dòng" xóm trên. Mới hơn 30 tuổi mà đã qua 2 đời chồng và 2 đứa con khác cha, ả thuộc hàng có của ăn ở để ở vùng này. Chẳng ai biết ả làm thế nào mà cất được ngôi nhà khang trang hai tầng lầu, sắm đến 2 cái xe máy trong nhà nhưng trông đôi mắt hi hí và cái thân hình ngồn ngộn, lúc nào cũng lả lơi uốn éo, các bà các chị "chính chuyên" xóm giềng luôn thì thào cảnh giác.

Một lần gọi hắn vào khuôn vắc cho cái tivi mới toanh mua tận trên tỉnh về, Liễu hào phóng đưa cho hắn hai trăm ngàn đồng rồi liếc mắt, cười cười hỏi:

- Có thích làm việc cho chị không cưng?

Hắn quay qua nhìn Liễu, thế nào lại nhìn đúng vào bộ ngực nhấp nhô mỡ màng sau làn áo mỏng khiến hắn nóng rục cả người, lắp ba lắp bắp:

- Làm... là làm việc gì hả chị Liễu?

- À... - Liễu nhìn thấy vẻ bối rối đầy háo hức trong ánh mắt hắn, bảo - Thì chị bảo gì thì làm vậy, có khối việc để làm đấy! Bằng lòng thì mai đến nhé.

Đêm ấy hắn về trần trọc một lúc mới ngủ. Thường thì hắn nằm chưa thẳng chỗ đã ngáy tít thò lò nhưng hôm nay phải mất một lúc cho nghĩ ngợi. Hắn nửa mừng nửa hờ hộc. Mừng vì được làm việc cho một mụ đàn bà rửng mỡ, trai tráng như hắn "kiểu nào cũng lợi", nghĩ đến cảnh "cơm no bò cưỡi" mà hắn vội nuốt nước bọt nhưng hắn cũng hơi lo lo, không biết ả này làm ăn kiểu gì, không khéo dính vào bọn đi điếm giang hồ có ngày nó phan thây... Nghĩ được đến đây thì hắn bắt đầu ngáp rồi ngộp chìm vào một giấc ngủ có chút mộng mị táo bạo...

Sáng sớm hắn đã dẫn xác đến nhà Liễu. "Bà chủ" còn đang tô son kẻ mắt rất tỉ mỉ trong nhà, liếc xéo gã trai, ả cười mủm mỉm:

- Gớm, sớm thế cơ à, ăn gì chưa?

- Chưa chị!

- Thì vào mà ăn!

Liễu chuốt nốt hàng mi cong vút rồi trở vào cái bàn ăn, hắn nuốt nước bọt khi ngửi thấy mùi cá kho thơm phức bày sẵn trên bàn và tô canh dưa chua. Thì ra Liễu đã đoán trước mọi chuyện... Tuy đói và thức ăn ngon nhưng hắn vẫn cố gắng từ tốn để giữ "hình ảnh đẹp" trong mắt bà chủ mới. Ăn được một lúc thì bà chủ đứng dậy múc một can rượu thuốc ra:

- Uống cho nó ấm...

Không ngờ tửu lượng của bà chủ trẻ thật đáng nể. Hắn cũng chưa "đổi ầm" với "người đẹp" như thế bao giờ nên cao hứng uống lấy uống để. Thấy hắn đã đủ độ "mơ màng", Liễu ngừng lại, diu vào trong phòng ngủ, kéo rèm... Có lẽ đó là lần đầu tiên trong đời hắn biết thế nào gọi là "thỏa mãn".

Hôm sau đúng giờ hắn lại có mặt, ăn cơm xong Liễu bảo:

- Bây giờ cứng bắt đầu làm việc cho em nhé?
- Là... làm gì? - Hắn vẫn ngượng ngập, chưa xưng hô "anh, em" tự nhiên như Liễu.
- Mình tìm mồi để "lừa tình".

Hắn nghệt mặt ra. Liễu nheo mắt, chỉ các đồ vật trong nhà:

- Thế cứng nghĩ em làm thế nào mà kiếm được các thứ này chứ?

Hắn vẫn không hiểu. Hắn đoán cô ả cặp bồ để moi tiền mấy cha nhà giàu hay buôn bán gì đó bất hợp pháp nhưng không dám hỏi. Liễu nhìn khuôn mặt ngô nghê của hắn, cười phá lên:

- Cứng bảnh trai thế kia, sinh ra để làm việc này mà, chả mấy chốc mà rủng rỉnh tiền, lại trở mặt với em ấy chứ!

Sau cùng thì hắn đã hiểu: Liễu điều hành một đường dây tìm các đối tượng làm quen bằng hình thức tán tỉnh yêu đương trên mạng sau đó gặp mặt rồi hứa hẹn một tương lai nào đó để họ gửi tiền vào tài khoản có sẵn. Sau khi đã nhận được số tiền kha khá, nếu thấy không có khả năng moi thêm, sẽ biến mất tăm không để lại dấu vết...

- Họ không đi tìm ra mình sao? - Hắn thắc mắc.
- Ha ha - Liễu cười phá lên - Mình sẽ lập những tài khoản ma trên mạng và địa chỉ ảo, khi con mồi nhận quá đấng bị "lừa tình", đa phần họ xấu hổ không dám tiết lộ với ai đâu, cứng yên tâm đi.

2.

Hắn vốn nhanh nhẹn sáng dạ, chỉ mấy buổi là thành thạo lên mạng để tiếp cận các đối tượng trong "tầm ngắm". Đối tượng thứ nhất là mấy gái trẻ thích trai đẹp, trai giàu với những màn tỏ tình ướt át kiểu phim Hàn Quốc, mấy gái này thấy hình ảnh của hắn là bắt đầu mê mọt mộng mị nhưng xem ra nhóm đối tượng tâm tính thiếu ổn định, hay nhõng nhẽo giận hờn và đa phần còn đang đi học hoặc công việc bấp bênh nên khó để rủ rê đầu tư, góp vốn hay ứng trước một khoản tiền nào đó.

Nhóm đối tượng thứ hai là các chị sồn sồn "thu đã về mà đông chưa tới", cái tuổi trẻ không ra trẻ mà già chưa ra già, phần thì đã có gia đình nhưng hôn nhân trục trặc hoặc các chị lỡ thì, góa bụa, li hôn... những chị này thường đã tích lũy chút vốn kha khá, đang cô đơn hoặc khao khát tình cảm và thể xác nên thường dễ rơi vào "tròng" hơn. Ban đầu các chị có vẻ khó tính và đoan trang nhưng nếu biết "đòn tâm lý" thì các chị còn "tới luôn" so với các em teen hay ngúng nguẩy nhiều. Các chị mà đã "trúng đòn" thì thôi rồi: Yêu ngày yêu đêm, như đồng cỏ khô bỗng một ngày được mưa rào tưới tắm, yêu trong nghi hoặc và cả tin, kiêu sa và mặc cảm, lo lắng và liều lĩnh...

Phải nói là hắn tuy chẳng học qua trường lớp nào nhưng sẵn "năng khiếu tán gái" cộng với cuộc đời sớm phong trần và nhất là vẻ điển trai vô cùng quyến rũ đã "gây thương nhớ" cho nhiều em gái, chị gái trên mạng ảo. Nhưng sau những màn tung hứng, đuổi bắt ú tim, khó khăn nhất vẫn là màn gợi ý sao cho các em, các chị trong cơn say tình mê muội ảo, phải dốc hầu bao thật ra chi "tình phí" đầu tư cho giấc mộng đẹp như xây lâu đài trên cát... Tất nhiên có chị chưa đi đến cuối "đường tình" đã "ngộ dần ra" và lập tức cắt đứt quan hệ, có chị trót dại gửi tiền một lần rồi nghe ai đó cảnh tỉnh, bèn tỉnh trí quay lại rửa xả cho hắn một trận là "quân đào mỏ", là hạng đàn ông hèn mạt bám váy đàn bà... dọa cho hắn vào nhà đá bóc lịch... Nhưng đúng như Liễu đúc kết, hầu như các con mồi đều ngậm đắng nuốt cay vì sĩ diện, chẳng dám tố giác hoặc cắt công đi tìm hắn để đòi lại số tiền đã mất. Chẳng ngờ kiếm tiền lại dễ vậy, vui vậy mà hầu như chẳng mất tí vốn liếng nào. Thậm chí hắn còn đưa được vài "người tình" bước ra khỏi "màn hình phẳng", chui vào nhà nghỉ mây mưa đã đời rồi mới cao chạy xa bay...

Một lần nằm cạnh nhau, Liễu bảo:

- Mình bây giờ lạnh nhạt với em rồi, em biết hết.

Hắn thanh minh đủ thứ nhưng Liễu chẳng buồn nghe. Hắn không nói nữa. Hắn nghĩ thằng đàn ông thua đủ với đàn bà thì khác gì đàn bà. Nhưng hắn biết, Liễu vẫn "tàu nhanh, tàu chậm" với các con mồi của ả, thậm chí có kẻ đã say như điếu đổ, "đầu tư" số tiền khá lớn và còn định cưới ả làm "bà nhỏ". Nhưng có một chuyện, Liễu không thể biết, đó là trong quá trình thực hiện một phi vụ, với một người phụ nữ tên là Hà, hắn không muốn "đi đến cùng ý định". Lần đầu tiên thấy ảnh đại diện của Hà trên mạng, hắn đã thấy một cảm giác xao xuyến khó tả. Vẻ đẹp thùy mị, mảnh mai của nàng dễ thương lạ lùng.

- Chào em, cho phép anh được làm quen nhé?
- Chào anh, rất vui được biết anh.

Hà trả lời thân thiện, không tỏ ý ngờ vực.

- Em làm nghề gì?
- Nghề của em lạ lắm.

Hắn nhìn các tấm ảnh cô gái đưa lên trang mạng cá nhân, trông cô ấy dịu dàng mỏng manh là vậy, chắc không thể làm công việc gì quá nặng nhọc được.

- Anh đoán thử nhé, em làm cô giáo phải không?
- Anh đoán gần đúng thôi, em làm nghề luyện chữ, viết thuê.
- Đúng là lạ thật, tức là thế nào?
- Các ngày thường em luyện chữ cho học sinh ở trung tâm còn đến mùa cưới thì em viết thiệp cưới thuê.
- Thú vị quá, chắc chữ em đẹp lắm nhỉ.

Cô gái bèn gửi cho hắn xem mấy tấm ảnh có nét chữ rất đẹp, hắn vốn chữ xấu quắc nên thấy hâm mộ vô cùng. Hắn giới thiệu mình làm việc ở văn phòng cho 1 công ty trách nhiệm hữu hạn, chưa có gia đình.

- Em có gia đình chưa?
- Em có 1 con gái. - Cô gái trả lời. Hắn bỗng thấy hụt hẫng quá. Thì ra nàng đã có chồng con rồi.
- Ông xã em làm nghề gì?

Không thấy nàng trả lời. Hắn vẫn chờ đợi, có chồng thì tán theo kiểu có chồng. Mấy cô có chồng lại ít có cơ hội biết "của lạ", có khi còn đăm đúi hơn mấy cô độc thân ấy chứ! Em này có một chồng hay ba chồng, phải چرا đồ bằng được mới thôi! Sao mà hắn quyết tâm vậy! Đợi mãi đến hôm sau mới thấy nàng đáp:

- Em không có ông xã.

Hắn mừng rơn. Đã xác định chỉ là "con mồi" mà chưa bao giờ hắn mừng như thế.

- Thế bé gái là...? - Hắn hỏi té nhị. Chẳng ngờ nàng bộp bạch chân tình:
- Hồi sinh viên em có bạn trai nhưng khi biết em mang thai bạn ấy chối bỏ, em phải nghỉ học và làm đủ mọi việc nuôi con, không dám về quê vì xấu hổ với họ hàng.

Hắn thấy tay mình run rẩy vì xúc động. Sau một thời gian đuổi bắt các "con mồi", dùng mọi mảnh khóc tâm sự để họ rút ruột rút gan, kể lể hoàn cảnh của mình, không thiếu những mảnh đời dang dở, bị phụ bạc, bị lừa đảo nhưng hắn chưa bao giờ "động lòng" thế này. Hắn cũng không hiểu tại sao.

Sau một thời gian "giao lưu" với nhau trên mạng, họ quyết định gặp mặt. Điểm hẹn là một quán café. Không phải lần đầu hẹn các "con mồi", sao lần này hắn hỏi hộp lạ kỳ. Từ xa hắn đã nhận ra bóng dáng Hà, chẳng khác gì trong ảnh, chỉ điều này thôi đủ biết nàng thật thà. Hắn từng nhiều phen hoảng hốt khi gặp các "giai nhân" ngoài đời thực. Với công nghệ chỉnh sửa ảnh và kỹ xảo trang điểm, các cô, các bà bỗng "hô biến" tức khắc 10-20 năm tuổi với vóc dáng cũng giảm từ 10-20 ký với 3 vòng gợn cảm đến ngỡ ngàng!! Quả thật nhiều phen "đích mục sở thị bản gốc" khiến hắn sồn gai ốc và suýt trào ngược đồ ăn ra ngoài! Ban đầu hắn đã từ chối việc dụ dỗ những người đàn bà nhẹ dạ này để "thó" tiền của họ rồi "lặn không sủi tăm", Liễu cười bảo:

- Việc gì phải ấy náy cho mệt hả cưng. Kể cấp gặp bà già thôi. Các mục ấy tự chui vào ảo tưởng thì cho chết! Phải hành nghề chuyên nghiệp cưng à, không để cảm xúc chen vào! Há há.

Lần đầu ăn cắp thì thấy day dứt, lần thứ hai thì thấy áy náy, lần thứ ba thì thấy bình thường và lần thứ tư thì đã quen tay...hắn cũng không nhớ đã lừa được bao nhiêu phi vụ cho đến khi gặp nàng.

3.

Thế giới quý bà sao mà đa dạng phức tạp là thế! Chị kia đăng những dòng status chứa đầy các triết lý, châm ngôn răn dạy lẽ đời đi kèm những hình ảnh đậm chất từ bi "lay động lòng người" như xa xót con chim sẻ mồ côi, con mèo bị tật ở... chân, một nụ hoa chưa kịp nở đã tàn... Chị nọ post những câu thơ, bài viết đầy tính nhân văn, những tấm hình thể hiện mình hiền thực, đoan trang, đức hạnh... Thế nhưng nếu có cơ hội để "hợp chợ" về một chủ đề "nhảy cảm" đại loại như: chồng có bồ nhí hoặc cô gái xinh đẹp nào đó "trở thành người thứ ba" xen vào tổ ấm gia đình... thì lập tức các "thánh mợ" ấy "lộ nguyên hình": hè nhau lao vào đánh hội đồng, tuôn ra hàng tấn ngôn từ sặc mùi chợ búa để lăng mạ, nguyên rửa cái lão chồng ngu muội, phản trắc, cái con XYZ trẻ đẹp lãng loàn đĩ thõa kia cứ như thể nó đang cướp chồng các chị, dụ dỗ con em các chị, ăn cắp hạnh phúc của các chị... dù có khi các "thánh mợ" chả rõ thực hư thế nào, mới "nghe đồn" từ một nguồn tin tào lao với tí "phiên bản" méo mó, rẻ tiền. Mới biết, khi một người phụ nữ bị một người đàn ông đập một cái ngã xuống thì cô ấy còn bị bồi thêm nhiều cú đập ăn theo của những người đàn bà "tỉ phú thời gian" đầy áp đảo kỹ và nanh nọc!

Trước nay mục tiêu của hắn là "ảo thuật" sao cho những đồng tiền từ các nick name "Hoa mùa Thu", "Mưa cuối hạ", "Gió cô lẻ"... kia chảy vào tài khoản mình nên cũng chẳng bận tâm đến ả đàn bà đáng

sau những biệt danh sến sẩm ấy. Nhưng từ khi quen Hà, hắn không thể ngăn nổi tò mò tìm hiểu về con người thật của nàng. Với trình độ công nghệ ngày càng "lên tay" bấy lâu để kiếm ăn, hắn lần theo dấu vết của nàng và lại bất ngờ khi khám phá ra nàng là một người con gái hiền hậu. Không phô trương, không màu mè giả tạo, nàng dịu dàng hòa nhã như chính vẻ bề ngoài của mình.

Lần đầu tiên hắn thấy mất tự chủ khi ngồi trước một phụ nữ. Thì ra không phải vẻ ngồn ngộn nghệt thờ của thân xác hay sự ma mãnh, lọc lõi của đàn bà mới quật đổ thẳng đực rửa kênh cang và đốn mặt như hắn. Nét mong manh nhẹ nhõm tựa một nhành hoa dại kia mới khiến hắn băng khuâng...

- Lúc nhận tin trên mạng thấy anh mau mồm mau miệng thế, vậy mà gặp mặt lại hiền khô vậy?

Hà cười cười tinh nghịch khi thấy hắn áp a áp úng. Mấy lần khác thì hắn quả có giả vờ lúng túng, giả vờ ngớ ngẩn để cho mấy à "nạ dòng" sa bẫy, nhưng lần này thì hắn bối rối thật tình. Lần đầu tiên hắn không mấy quan tâm đến thu nhập và hầu bao của người phụ nữ này, hắn ngây ngất ngấm vẻ yêu kiều và nụ cười duyên dáng dễ mến của nàng... Buổi chuyện trò xoay quanh những câu chuyện, những sở thích chung họ đã từng chia sẻ qua mạng ảo, thắm thoát cũng quá chiều, Hà bảo phải về đón con gái.

- Thứ bảy này em có rảnh không?

- Chiều thứ bảy trung tâm luyện chữ nghĩ, em rảnh ạ.

Hắn mạnh dạn: "Có bộ phim đang chiếu, thấy cô diễn viên chính giống em lắm!", nhận được nụ cười e lệ của Hà, hắn biết nàng không từ chối. Suốt quãng đường về nhà Liễu, hắn ư ử hát một bản tình ca thời thượng dù thuộc chẳng ra đầu ra đuôi. Sao mà hắn mong cho đến cuối tuần đến thế!

Thứ sáu, hắn nhắn cho nàng: "Em nhớ tối mai mình đi coi phim nha" Chờ một lúc mới thấy nàng đáp: "Không được rồi anh ơi" Và lcon là chú mèo đang khóc... "Sao vậy em?" Hắn lặng người. "Em phải đi dạy bù, còn nợ tiền nhà, tiền điện nước mấy tháng lận!" "Hắn bần thần, chỉ có lừa lọc như hắn mới ở không mà có tiền xài, còn tần tảo một thân một mình như nàng nuôi con gái nhỏ thì cứ thiếu trước hụt sau là đương nhiên. Nhớ khi xưa còn làm việc lương thiện, chưa khi nào hắn được bữa ăn no..." "Em cứ nghĩ đi rồi bù sau!" "Không được đâu anh, chủ nhà dữ dằn lắm!" "Anh nhớ em lắm..." Hắn thấy nàng lưỡng lự...Hắn lại năn nỉ, cuối cùng nàng cũng xuôi theo. Hắn hiểu Hà đã dành nhiều tình cảm cho mình.

Bộ phim vui có, buồn có, mà cái kết cũng mờ mịt như cuộc đời hắn... Trong bóng tối hắn tìm bàn tay nhỏ bé của Hà, nàng nhẹ nhàng nắm lại và ngả đầu vào vai hắn... mùi hương bồ kết dịu dịu trên tóc nàng làm hắn nhớ đến bà ngoại... Vì hắn chưa bao giờ gặp mẹ... Đèn rạp bật sáng, hắn vẫn nắm chặt tay nàng hiền ngang bước ra, họ vui vẻ bàn về bộ phim thì bỗng dưng một người đàn bà khoảng 50 tuổi, đáng vẻ dữ tợn bước theo rồi chặn ngay trước mặt Hà:

- Cô Hà, tôi gọi điện thoại thì cô không nghe máy, tới nhà mấy lần thì cô khóa cửa, cô định tránh tôi đến bao giờ?

- Cháu... cháu có định trốn cô đâu...

- Có chuyện gì vậy? - Hắn hỏi ôn tồn. Người đàn bà xĩa tay vào mặt Hà:

- Hai mẹ con cô này thuê nhà tôi. Mấy lần trước thương tình cô ấy chưa có việc làm nên tôi cho cô ấy nợ.

Lần nữa mấy tháng trời, bộ cô tưởng có mỗi mình cô biết ăn cơm còn người ta uống nước lã à?

Vài người tò mò đứng xem. Hà cúi gầm mặt, hắn hiểu là lần đầu tiên đi chơi với bạn trai, nàng mắc cỡ đến mức nào. Mẹ đàn bà thấy nàng im lặng càng được nước lán tới, cười hả hê:

- Thiếu nợ đùm đê mà còn bày đặt đi coi phim với trai, lãng mạn ghê ta!

Hắn nổi nóng thật sự. Hắn lôi sênh sịch mẹ ta vào góc tường bên đường, nghiêng răng hỏi:

- Bà khóa cái mồm lại. Cô ấy còn thiếu tiền của bà bao nhiêu?

- Mười lăm triệu chưa tính lãi, cậu giỏi thì trả đi! - Mẹ kia bĩu môi. Hắn nghĩ nhanh, gật đầu.

- Tôi đưa trước cho bà một nửa, ngày mai tôi đưa hết, bà biến khỏi đây nhanh!

Hắn vét túi còn bao nhiêu đưa cả cho mẹ, mẹ đàn bà biến ngay vào màn đêm. Hà rơm rớm nước mắt, dù hắn vẫn pha trò. Đến trước cửa căn phòng trọ tồi tàn của nàng, hắn bảo: " Mai gặp nữa em nhé!" Rồi hôn nhẹ lên môi Hà. Nghe tiếng trẻ con bên trong căn phòng vọng ra, Hà ngượng ngịu:

- Anh về nhé! Em cảm ơn anh.

Gió hai bên đường mát rượi, hắn thì thấy lòng ấm áp vô cùng.

Hôm sau vừa đến cửa phòng Hà trọ, đã thấy mẹ chủ nhà chau chực ở đó. Đếm số tiền hắn đưa xong mới thấy mẹ nở nụ cười "thu hoạch":

- Cậu thật tốt bụng. Ước gì con gái tôi cũng gặp người bạn trai như cậu!

Rồi mụ chuồn nhanh. Hà đóng cửa lại, về mặt nàng dịu buồn. Một tay hấn khóa cửa, một tay hấn ôm choàng lấy nàng:

- Em đừng nghĩ ngợi nhiều làm gì, em là vợ anh mà!

Trước khi đặt nụ hôn lên đôi môi nhỏ xinh, hấn còn cẩn thận hỏi:

- Con gái em đâu?

- Em gửi con bên hàng xóm trông hộ rồi!

Thì ra nàng đã chuẩn bị không gian cho hai người tối nay, hấn nghe mình run rẩy vì hạnh phúc, hấn đỡ Hà lên chiếc giường nhỏ, với tay tắt bóng đèn... Gối đầu nàng lên bắp tay lực lưỡng của mình, hấn thì thào:

- Minh sẽ tổ chức đám cưới thật lớn em nhé?

Hà dụi mặt vào chăn, không nói gì, hấn thấy thương nàng quá, bảo:

- Em đừng lo, anh sẽ tìm một nghề lương thiện để chăm sóc cho mẹ con em suốt đời...

Trong bóng tối, hấn vẫn thấy nàng quay qua nhìn hấn, đôi mắt lấp lánh biết ơn. Thật may Hà không tò mò về nghề nghiệp của hấn hiện giờ, không thì lại phải nói dối, hấn chẳng đành lòng. Trời bỗng đổ cơn mưa nhẹ, nàng bảo:

- Mưa đêm làm em nhớ quê quá, mỗi lần mưa nhà lại dột khắp nơi, mẹ lại lo mọ trở dậy đem hết xô chậu ra hứng nước...

Hấn ôm lấy Hà, nói nhỏ:

- Anh có dành dụm được chút tiền, anh gửi về quê cho ba má em sửa nhà rồi cuối năm mình về xin phép làm đám cưới nha...

Chẳng để nàng kịp trả lời, hấn lại ngấu nghiến hôn nàng ...

Gửi qua bưu điện số tiền theo địa chỉ ở quê Hà, hấn huyết sáo, vuốt tóc điệu đà rồi phóng xe đến phòng trọ của nàng. Hấn đã thành người nhà lâu rồi nên cũng chẳng cần gõ cửa, cửa không khóa, hấn đẩy vào thì thấy phòng tắt đèn. Hấn với tay mở công tắc... Đèn sáng, bộ mặt trắng tráo của Liễu hiện ra, ả bĩu môi:

- Giải ghê, định trở mặt phản trắc cơ đấy!

- Sao cô lại... Hà đâu rồi?

- Khốn nạn thật! Lén lút chuyển hết tiền bạc cho nó! Tưởng qua mặt con này dễ thế!

- Tôi xin lỗi Liễu, tôi yêu Hà, tôi sẽ cưới cô ấy...

- Hà? - Liễu cười ré lên - Làm đ. gì có con Hà nào! Nó cũng là một con đĩ thôi, đệ tử của tôi đấy! - Rồi mặt ả ta biến sắc, ả rít lên the thé:

- Mà tưởng thoát được tao dễ thế à? Mà nhớ thuờ mà còn khổ rách áo ôm đến xin việc ở nhà tao không?

Hấn không nói gì. Hấn biết sẽ có ngày này. Hấn rút khóa xe máy, tháo cái lắc vàng, cả chiếc đồng hồ đeo trên tay để trên bàn trước mặt Liễu, rồi quay lưng bước đi. Liễu hét:

- Còn cái điện thoại mười mấy triệu trong túi quần ấy!

Hấn dừng lại, rút cái điện thoại ra rồi quay lại ném, may mà Liễu nhanh nhẩu tránh được. Hấn mở cửa bước ra đường, hấn nghe Liễu chạy theo, giọng đã dịu xuống:

- Thôi anh đừng đi... Con ấy cũng chỉ là một con đĩ thôi, tiền của anh em thu lại cả rồi, em trả anh mà!

Hấn gạt phăng bàn tay níu chặt của ả, vẫn không nói một câu nào, hấn đi về phía bên xe, có lẽ hấn đi xa.

VŨ THANH HOA

(2/2/2016)